

Sygn. akt: II AKa 95/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 czerwca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Mariusz Żak
Sędziowie:	SA Jolanta Śpiechowicz (spr.) SA Helena Kubaty
Protokolant:	Grzegorz Pawelczyk

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gliwicach Wandy Ostrowskiej**

po rozpoznaniu w dniu 09 czerwca 2016 r.

sprawy skazanego **T. J. zd. (...)**

s. M. i A., ur. (...) w B.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 19 stycznia 2016 roku, sygn. akt IV K 96/15

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Helena Kubaty SSA Mariusz Żak SSA Jolanta Śpiechowicz

Sygn. akt II AKa 95/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gliwicach, wyrokiem łącznym z dnia 19 stycznia 2016r. sygn. akt IV K 96/15 połączył wyroki Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej w sprawie sygn. akt II K 162/05 i Sądu Okręgowego w Gliwicach w sprawie sygn. akt IV K 85/10 opisanych w pkt. VIII i XVI części wstępnej wyroku i orzekł wobec skazanego T. J. karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, natomiast na mocy art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. i art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych wyrokami Sądu Okręgowego w Katowicach sygn. akt V K 84/98, Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej sygn. akt VI Ks 3/00, II Ks 51/99, VI Ks 6/00, II K 939/99, VI Ks 3/01, II K 88/05, Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach sygn. akt II K 698/00, Sądu

Rejonowego w Sosnowcu sygn. akt VII K 508/05, VII K 805/05, Sądu Rejonowego w Chorzowie sygn. akt IX K 26/11, Sądu Rejonowego w Prudniku sygn. akt II K 332/14.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca skazanego, który zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej, poprzez nie zastosowanie zasady pełnej absorpcji i w oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary łącznej z uwzględnieniem wskazanej wyżej zasady.

Sąd Apelacyjny uznał wniesioną apelację za całkowicie niezasadną.

Na wstępie należy jednak odnieść się do zarzutów postawionych przez skazanego w jego piśmie zatytułowanym „apelacja”, w którym kwestionuje on wyrok Sądu Okręgowego w części umarzającej postępowanie co do innych wyroków, w szczególności wyroku Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 26.05.2014 r. sygn. akt IX K 26/11 oraz Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 19.08.2014 r. sygn. akt II 332/14.

Należy w tym miejscu zauważyć, że Sąd Okręgowy szczegółowo i przekonująco wskazał, dlaczego w przedmiotowej sprawie mają zastosowanie przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 r. i nie ma potrzeby powielać tych samych rozważań, jakie zawarte są na str. 3 uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Po wtóre, trafnie też Sąd I instancji wskazał, że nie ma żadnych podstaw, aby wyroki łączne jakie dotychczas wobec skazanego zapadły, a to wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 27.02.2007 r. sygn. akt V K 96/06, oraz Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 7.09.2010 r. sygn. akt II K 255/10 musiały ulec jakiegokolwiek modyfikacji.

Analizując wszystkie pozostałe skazania, wymienione w części wstępnej wyroku, trafnie Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że jedynie wyroki Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej sygn. akt II K 162/05 oraz Sądu Okręgowego w Gliwicach sygn. akt IV K 85/10 nadają się do połączenia, co też uczynił.

Wprawdzie czyny, za które skazano skazanego T. J. wyrokiem Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 26.05.2014 r. sygn. akt 26/11, rzeczywiście zostały popełnione w okresie IX – XII 1997 r., czyli przed wydaniem wyroku przez Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej sygn. akt II K 162/05, ale wymierzono tymże wyrokiem karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

W przypadku skazanego należało więc w tym zakresie zastosować przepisy obowiązujące do dnia 7 czerwca 2010 r. jako względniejsze w rozumieniu art. 4 § 1 k.k., ponieważ przestępstwa za które został on skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej popełnione zostały przed wejściem w życie ustawy z dnia 5.11.2009 r., czyli przed dniem 08.06.2010 r., która to ustawa w art. 89 § 1a przewidywała możliwość wymierzenia w takiej sytuacji bezwzględnej kary pozbawienia wolności, dlatego do tych przestępstw należało zastosować ustawę dawną, czyli art. 89 § 1 k.k. i albo warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, o ile istniały ku temu przesłanki, albo zaniechać orzeczenia kary łącznej, co też Sąd Okręgowy prawidłowo uczynił.

Innymi słowy mówiąc, można byłoby połączyć wyrok Sądu Rejonowego w Chorzowie z dnia 26.05.2014 r. o jakim wspomina skazany wyłącznie wówczas, gdyby w wyniku tej operacji można byłoby wymierzyć łączną karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, czyli karę co najwyżej 2 lat pozbawienia wolności i to przy ustaleniu istnienia pozostałych przesłanek z art. 69 k.k.

W przedmiotowej sprawie jest to sytuacja niemożliwa, bowiem najsurowsza kara wymierzona wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach sygn. akt IV K 85/10, z którym to wyrokiem, zdaniem skazanego, należałoby połączyć wyrok Sądu Rejonowego w Chorzowie o jakim wyżej mowa, to 3 lata pozbawienia wolności, a więc nawet gdyby zastosować zasadę pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej, to i tak nie byłoby możliwe spełnienie przesłanek z art. 69 k.k., bowiem warunkowo zawiesić można było wówczas karę do 2 lat pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze, jest oczywiste, że Sąd Okręgowy prawidłowo umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym tego właśnie wyroku.

Podobnie brak było podstaw do połączenia wyroku Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 19.08.2014 r. sygn. akt II K 332/14, bowiem przestępstwa za które tym wyrokiem skazano T. J. popełnione zostały w okresie od maja do października 2013 r., a więc już po wydaniu pierwszego chronologicznie wyroku, tj. wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej sygn. akt II K 162/05.

Jeżeli natomiast chodzi o zarzut postawiony w apelacji przez obrońcę skazanego, to także nie zasługuje on na uwzględnienie.

Absorpcja czy wymierzenie kary łącznej zbliżonej w swojej wysokości do najsurowszej kary jednostkowej jest uzasadnione w sposób szczególny w dwóch przypadkach: zbiegu bardzo poważnego przestępstwa z przestępstwem lub przestępstwami wyraźnie mniej groźnymi oraz w sytuacji, gdy przyjęcie wielu przestępstw zamiast jednego jest merytorycznie wątpliwe ze względu na nieostrość kryteriów jedności czynu czy przestępstwa, tzn. gdy między przestępstwami istnieje ścisły związek rzeczowy, np. objęcie jednym planem działania, choć art. 12 k.k. nie znalazł zastosowania. Nadto wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji może mieć miejsce w takich przypadkach, gdy z dwóch lub więcej przestępstw pozostających w zbiegu jedno dominuje w ocenie całości zdarzenia lub gdy związek czasowo-przestrzenny między nimi jest ścisły. (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 22.10.2015 r. sygn. akt II Aka 307/15).

W przedmiotowej sprawie z taką sytuacją do czynienia nie mamy.

Jak trafnie zauważył Sąd Okręgowy, przestępstwa tworzące zbieg naruszają różne dobra prawne, zostały popełnione w dużym odstępie czasowym, ich ładunek społecznej szkodliwości nie różni się w sposób zdecydowany, nie ma więc żadnych podstaw, aby zastosować przy wymiarze kary łącznej zasadę pełnej absorpcji i to niezależnie od ocenionego jako „dostateczne” zachowania skazanego w zakładzie karnym.

Sąd I instancji w prawidłowy sposób rozważył te wszystkie okoliczności, które mają znaczenie przy orzekaniu kary łącznej w wyroku łącznym i mając możliwość wymierzenia kary w granicach od 3 lat do 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, trafnie zastosował zasadę asperacji i wymierzył karę w wymiarze 4 lat, którą należy ocenić jako trafną.

Mając to wszystko na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej.

SSA Helena Kubaty SSA Mariusz Żak SSA Jolanta Śpiechowicz